

РЕШЕНИЕ

№ 485

гр. Благоевград, 03.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на първи август през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Надя Узунова

Членове: Миглена Йов.
Крум Динев

при участието на секретаря Анастасия Фотева
като разгледа докладваното от Надя Узунова Въззивно гражданско дело №
20231200500618 по описа за 2023 година

Производството е образувано по подадена въззивна жалба от Д. С. К., с ЕГН
***** против решение № 162/19.5.2023 г., постановено по гр.д. № 421
по описа за 2023 г. на РС-Петрич.

Жалбоподателката сочи, че решението е неправилно, поради нарушение на материалния закон и е необосновано. Постановено е без да е направен пълноценен анализ на събраните доказателства. Съдът е възприел е, че става въпрос за решаване спор от имуществен характер като е negliжирал показания на Н. К., според които Л.Т. е оказвал изключително грубо отношение спрямо молителката като ѝ е внушавал заплахи и страхове за нейната сигурност и здраве. В жалбата се акцентира, че свидетелката подробно обяснила, че Т. е имал груб изказ и постоянно е злепоставял молителката пред нейните колеги - доктори от ЦСМП, като по този начин е уронвал нейния авторитет на лекар. Свидетелите на ответника изопачавали предмета на доказване като внушавали, че става въпрос за неуредени парични отношения между страните. В действителност обаче поведението на Л. Т. е агресивно и арогантно, предвид показанията на К., която ясно обяснява, че Л. Т. е посещавал местоработата на д-р К., влизал е в скандали с шофьора – И.У.

към същия център и с неговата съпруга, в резултат на което е създал сериозни семейни проблеми на същия. Пренебрегвайки тези факти, отнасящи се до характеристикните данни на Л. Т. съдът е постановил неправилно решение. Доказателствата сочат, че в момент на проява на ревност ответника виждайки, че Д. К. се прибира от работа, започва да тропа на вратата на жилището ѝ и да отправя вербална агресия, изразяваща се в саркастични забележки от рода на „как мина с новия любовник“, и внушаване на заплахи „да знаеш, че ти няма да я караш тая кола“, „ще ѝ се случи нещо на колата, ще ѝ сложа нещо“, като е упражнил психически тормоз чрез отправяне на закани и заплахи относно сигурността и живота ѝ. По този начин чрез възбуждане и поддържане на страх за сигурността, здравето и живота на К. спрямо нея е упражнено психическо насилие. Съдът не е зачел представената декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН. Моли да се отмени решението и се постанови ново, с което се уважи молбата за издаване на заповед за незабавна защита като се наложат мерки за защита от домашно насилие, а именно: да се задължи да се въздържа от извършване на домашно насилие – психическо и вербално спрямо Д. С. К.; да му се забрани да приближава местоработата ѝ, намираща се в гр. Сандански, Център за спешна медицинска помощ, както и кабинета ѝ, находящ се в с. Кулата, ул. „адрес“ № 57 и кабинет № 211 на д-р Г. в гр. Петрич ул. „адрес“ № 53, както и да я доближава на улицата или на което и да е обществено място на по-малко от 50 метра; и да му се наложи и глоба в максимален размер определен от съда. Претендира разноски.

Въззиваемият не е изразил становище по въззивната жалба.

Жалбата БлОС счита за допустима, подадена е от лице с правен интерес, срещу подлежащ на атакуване съдебен акт в предвидения от закона срок. Постановеното решение е валидно и допустимо. С него съдът е отхвърлил молбата на Д. К. за налагане на мерки по ЗЗДН спрямо Л. Б. Т..

За преценка доводите в жалбата срещу постановеното решение предвид тезите на страните и закона, БлОС приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Д. К. е сезирала РС-Петрич с молба за защита по ЗЗДН срещу Л. Т..

Не се спори, което се установява и от свидетелите, че двамата са били във фактическо съпружеско съжителство от 2019 г. до края на 2022 г., както и че към момента на инцидента – 19.3.23 г. са обитавали различни етажи от

една къща, находяща се в гр. Петрич – съотв. молителката - 1-вия етаж, а ответникът - 2-рия. Етажът обитаван от Д. К. е собственост на нейната майка.

Молбата на Д. К. до РС е придружена с декларация по чл.9, ал. 3 от ЗЗДН, като в молбата и декларацията по идентичен начин е описано поведението на ответника спрямо молителката, заради което тя търси защита.

Посочила е съотв. декларира, че Л. Б. Т., с когото са били във фактическо съжителство от началото на 2019 г. до края на 2022 г. - е осъществил акт на домашно насилие над нея, в гр. Петрич, ул. „адрес“ № 17, ет. 1, изразяващ се в това че: на 19.03.2023 г. около 9:30-10:00 ч. при прибиране в къщи от нощна смяна от ЦСМП Сандански във връзка с проявена неоснователна ревност от страна на Л. Б. Т., същият е проявил вербална агресия изразяваща се в саркастични забележки от рода на „как мина с новия любовник“, и внушаване на заплахи „да знаеш, че ти няма да я караш тая кола“, „ще ѝ се случи нещо на колата, ще ѝ сложа нещо“, в резултат на които отправени закани К., сочи, че се чувства разстроена и изпитва основателен постоянен страх за сигурността си, живота и здравето си особено когато трябва да шофира.

За станалия инцидент на 19.3.2023 г. свидетелства Н. К., която работи, както и молителката в Спешен център - Сандански, и е нейна близка, на която К. ѝ позвънила непосредствено след инцидента, която в показанията си сочи, че Д. К. е била стресирана, притеснена и е търсила съвет какво да направи, тъй като Б. Т. я е заплашил, че ще ѝ сложи нещо в колата, при което Н. К. я е посъветвала да отиде и да пусне жалба в полицията, защото според нея този човек е способен да направи това, с което я е заплашил. Поради страха на К. да отиде на работа с колата си се наложило на следващия ден свидетелката да я вземе, за да отиде нощна смяна на работа, като при случилото се случайно разминаване с колата на ответника, К. залегнала на задната седалка от страх да не я види, че свидетелката я кара на работа.

Показанията на останалите свидетелите - на св. К., брат на молителката, на св. Б. Т., племенник на ответника и на св. В., негова сестра не съдържат обстоятелства за инцидента от 19.3.23 г. В тях се съдържат други обстоятелства, както и оценки на двамата /на К. и Т./ по повод отношенията им. От тях се установява влошените отношения помежду им към момента на

инцидента, което не се оспорва, както и демонстрирани прояви на ревност от страна на Л. Т.. За проявяваната ревност е видно от фактите, които самия ответник сочи в проведено с.з. на 19.5.23 г., което се подкрепя и от показанията на св. Н. К.. Очевидно е, че Л. Т. не е могъл да преодолее раздялата с Д., за която той казва, че е я е гледал „като принцеса“ и е изпълнявал всичките ѝ прищявки; като разказва за констатирани от него налични 17 обаждания на Д. с И.; за разговорите, които по негова инициатива са проведени с И. и съпругата му и т.н.

С оглед събраните гласни доказателства БлОС намира за необоснован извода на РС, според който „на 19.3.23 г. сутринта в общо ползваната им къща е възникнала разпрания помежду им, свързана с неуредени финансови отношения по лизинга на автомобила ползван от молителката.“

С оглед приетите за установени факти вследствие на анализа на събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, БлОС счита, че молителката доказва, че Л. Т. е осъществил твърдяното спрямо нея поведение на сочената дата -19.3.23 г.

Проявеното поведение от него на 19.3.23 г. спрямо Д. К. настоящият състав квалифицира като акт на домашно насилие.

Домашно насилие, според разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗЗДН е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство, като за психическо и емоционално насилие върху дете се смята и всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие.

С поведението си Л. Т. е осъществил психическо и емоционално насилие върху Д. К..

Психическо насилие е налице при въздействие върху психиката на жертвата, с което ѝ се причинява тормоз. Такъв тормоз е всяко непристойно поведение, осъществявано чрез действия, в т.ч. и с жестове, думи които накърнят физическата и психологическата цялост на едно лице; имат травмиращ и смущаващ за него характер. При емоционалното насилие също въздействието е върху психиката на жертвата, като при него целенасочено се

увреждат емоциите ѝ – чувства и мисли, свързани с преживявания от негативния спектър – заплашване, страх, контрол, изнудване, чувство на малоценност, вина, обидно и унизително отнасяне.

Поведението на Л. Т. е със смущаващ и травмиращ за молителката характер, предвид демонстрираните прояви на ревност по време и след фактическото им съжителство, поради което и отправените към нея забележки на 19.3.23 г. основателно са породили у нея чувства и мисли на безпокойство, на страх и заплаха за живота и здравето ѝ предвид, че често се налага да управлява колата си, тъй като с нея ходи на работа, при майка си, вози детото си и т.н. Затова следва да се приеме, че спрямо нея е осъществено емоционално и психическо насилие т.е. молбата на Д. К. е основателна, поради което следва да бъдат предприети предвидените в ЗЗДН мерки.

За основателността на молбата съдът съобрази, че са налице и останалите изисквания на закона а именно, че молбата на пострадалото лице до съда по чл. 4 от ЗЗДН е допустима, тъй като подадена в определения в чл. 10, ал. 1 ЗЗДН едномесечен срок, считано от извършване на акта на домашно насилие и е насочена спрямо лице от кръга по чл. 3, т. 2 определени в същия закон, по отношение на което може да се подаде такова искане, предвид факта, че молителката с ответника са били във фактическо съпружеско съжителство.

Ето защо БлОС следва да бъдат предприети мерки за защита.

За предприемането им съдът отчита тежестта на конкретно извършените действия от страна на въззиваемия, въздигнати от ЗЗДН като противоправни и квалифицирани като домашно насилие, от една страна и посочените от молителката, настояща въззивница мерки, които не се явяват обвързващи съда, а се преценява адекватността им т.е. с налагането им ще се постигнат ли целите на закона, като същевременно не се стига до прекомерно ограничаване на правата на ответника.

При съобразяване на посоченото настоящият състав намира за адекватна мярката за задължаване на извършителя да се въздържа от всякакво насилие, в това число вербално, психическо, емоционално по отношение на Д. К. на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН. Тя обаче не се явява достатъчна за защитата ѝ, поради което следва да се забрани на Л. Б. Т. да приближава местоработата ѝ, намираща се в гр. Сандански, Център за спешна

медицинска помощ, на кабинета ѝ, находящ се в с. Кулата, ул. „адрес“ № 57 и кабинет № 211 на д-р Г. в гр. Петрич ул. „адрес“ № 53, както и да я доближава на улицата или на което и да е обществено място на по-малко от 50 метра за срок от 6 месеца чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗЗДН.

Съдът съобрази, че не се поддържа пред въззивната инстанция искането да не доближава дома ѝ в гр. Петрич, тъй като тя се е преместила и не живее там, поради което ѝ и не налага тавака.

На основание чл. 5, ал. 4 от ЗЗСДН на ответника следва да бъде наложена глоба в размер на 200, 00 лв., който е минималният по ЗЗДН, при отчитане от съда на вида, характера на деянието, обстоятелствата при които е сторено и последиците от него.

С оглед изложеното Решението на първоинстанционното съд се отменя е се постановява уважаване на молбата с налагане на посочените мерки.

На основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН с оглед изхода на производството в тежест на ответника следва да бъде възложено заплащането на дължимата за първата инстанция държавна такса от 25, 00 лв. и на 12.50 за въззивното производство, както и да заплати на Д. К. разноските пред РС от 800. 00 представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правна защита и съдействие съответно ѝ бъдат присъдени и още 800. 00 лв. за заплатеното адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

Отменя решение № 162/19.5.2023 г., постановено по гр.д. № 421 по описа за 2023 г. на РС-Петрич и вместо това постановява:

НАЛАГА на Л. Б. Т., ЕГН ***** от гр. Петрич, ул. „адрес“ № 17, ет. 2 следните мерки по Закона за защита срещу домашното насилие, а именно:

Задължава Л. Б. Т., ЕГН ***** да се въздържа от извършване на всякакво домашно насилие, в това число вербално, психическо, емоционално по отношение на Д. С. К., с ЕГН ***** на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН.

Забранява на Л. Б. Т., ЕГН ***** да приближава местоработата на

Д. С. К., с ЕГН ***** , намираща се в гр. Сандански, Център за спешна медицинска помощ, както и кабинета ѝ, находящ се в с. Кулата, ул. „адрес“ № 57 и кабинет № 211 на д-р Г. в гр. Петрич ул. „адрес“ № 53, както и да я доближава на улицата или на което и да е обществено място на по-малко от 50 метра за срок от 6 месеца на основание чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗЗДН.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл. 21, ал. 4 ЗЗДН, Л. Б. Т., ЕГН ***** , че при неизпълнение на настоящата заповед, полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

Налага на Л. Б. Т., ЕГН ***** от гр. Петрич, ул. „адрес“ № 17, ет. 2 да заплати по сметка на БлОС глоба в размер на 200 лв.

ОСЪЖДА Л. Б. Т., ЕГН ***** , да заплати по сметка на Благоевградски Окръжен съд сумата от 25. 00 лв., представляваща дължима държавна такса по първоинстанционното производство и сумата от 12. 50 лв., представляваща дължимата за въззивното производство държавна такса, или общо 37. 50 лв., на осн. 11, ал. 2 от ЗЗДН.

ОСЪЖДА Л. Б. Т., ЕГН ***** да заплати на Д. С. К., с ЕГН ***** , разноски по първоинстанционното дело в размер на 800. 00 лв. и разноски по въззивното дело в размер на 800. 00 лв., или общо сумата от 1600. 00 лв., на осн. на осн. 11, ал. 2 от ЗЗДН.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Решението и заповедта се връчват на страните, и на районното управление на Министерството на вътрешните работи по настоящия адрес на извършителя и на пострадалото лице.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____